

[Justitsministeren.]

kan Dørene i Straffesager lukkes ved Rets-handlinger, som finder Sted uden for Domsforhandlingen, medens der ikke findes Hjemmel til af Hensyn til Sagens Oplysning at lukke Dørene under selve Domsforhandlingen, uagtet det kan forekomme, at Forhandlingens Offentlighed ogsaa i saa Tilfælde vil være til Skade for Opklaringen af selv alvorlige Forbrydelser. Efter den nu vedtagne Affattelse af § 29, 4de Stykke, Nr. 2, som har været Genstand for mange og langvarige Overvejelser i det høje Lands-ting, gives der en saadan Adgang, men kun i ganske særlige Tilfælde og kun i første Instans, og endelig har man sikret sig, at der i saa Tilfælde skal optages en fyldig Gengivelse af det passerede i Retsbogen, saaledes at det er muligt senere at komme til Klarhed over, hvad det egentlig er, der er foregaaet.

I Forbindelse med § 29 staar ogsaa Reglerne i § 30.

Ændringen til § 194 a har et noget lignende Formaal. Efter denne Paragraf kan det, naar Hensynet til fremmede Magter eller til Opklaring af alvorlige Forbrydelser gør det ønskeligt, paalægges et Vidne ikke at omtale til nogen, hvad man forklarer til Politiet eller i et lukket Retsmøde, men det skal nøje angives for ham, paa hvilke Punkter han skal tie. Saafremt Paalæget meddeles af Politiet, foreslaas det dog, at Vidnet kan begære Spørgsmaalet forelagt Retten, og Paalæget bestaar kun, indtil Sagen er paadømt eller bortfaldet.

Det har ofte været følt som en Mangel, at Retsplejelovens § 758 ikke aabner nogen Mulighed for, at der i Politisager kan foretages Ransagning uden ifølge Retskendelse, medmindre Vedkommende samtykker, eller Ransagningen foretages paa de Steder, der særlig nævnes i § 757. Det har særlig voldt Ulempe i visse Arter af Sager, Sager om ulovlig Spiritusudskænkning, Smugkroer, som tillige ofte er Arnesteder for andre meget alvorlige Lovovertrædelser som Tyveri, Vold, Rufferi eller Alfonseri. Derfor har man fra Politiets Side meget stærkt ønsket Mulighed for at kunne benytte dette Efterforskningsmiddel, som Ransagning er, i paatrængende Tilfælde ogsaa uden at skulle afvente den Retskendelse, som ofte bevirker, at hele Sagen falder bort. Ogsaa ved Efterforskning af andre grovere Politiforseelser, Hasardspil, Overtrædelse af Vaabenlov eller Uniformslov, kan lignende Grunde gøre sig gældende. I Overensstemmelse med disse Ønsker, men inden for meget snævre Grænser, gives der i §§ 758

og 760 en meget begrænset Adgang for Politiet til Ransagning, og der er taget alt muligt Forbehold gennem Tilføjelser om Indberetning til Retten, Tilstedeværelse af Vidner m. v.

Ændringerne til §§ 769, 783, 784, 793, 819 og 962 er uden større almindelig Interesse.

Derimod har der staaet en hel Del Strid og været megen Diskussion om § 1017 a. Igennem en lang Række Aar har man meget ofte staaet over for det Tilfælde, at Pressens Omtale af en løbende Undersøgelse har lagt denne afgørende Hindringer i Vejen. Ofte vil ganske vist en Henstilling fra Politiets Side til Pressen om foreløbig ikke at omtale det eller det have den ønskede Virkning, men bryder et eller andet Blad et eller andet Sted i Landet ud, har man jo ikke Midler til at sikre den Loyalitet, som den øvrige Presse viser, og det kan efter Omstændighederne medføre meget uheldige Konsekvenser. Man har derfor spekuleret paa, hvordan man skulde undgaa disse Ulemper, ved at indføre en Adgang til ved Kendelse at forbyde offentlig Omtale af et Forhold, der af Hensyn til fremmede Magter ikke taaler Oplysning offentligt. Lovforslaget er indskrænket hertil. Oprindeligt havde jeg foreslaaet en lignende Adgang, naar det drejede sig om alvorlige Forbrydelser, men det var man betænkelig ved i det høje Landsting. Yderligere er der i 2det Stykke til § 1017 a givet nærmere Regler om, hvornaar en saadan Kendelse om Tavshed bortfalder igen. Der har, som jeg allerede har sagt, været en Del Diskussion om forskellige af disse Bestemmelser, men ved den endelige Redaktion i Landstinget er der, tror jeg man maa sige, trukket saa snævre Grænser for Indskrænkningen af det af os alle anerkendte Offentlighedsprincip, som kun de mest afgørende Hensyn til Statens Sikkerhed og Statens Forhold over for fremmede Magter kræver. Jeg mener derfor roligt at kunne anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Fr. Dalgaard: Efter den udførlige Gen-nemgang, den højtærede Justitsminister har foretaget af det foreliggende Lovforslag, skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning.

Lovforslaget har jo været Genstand for megen Debat i det høje Landsting, og det er jo, som den højtærede Minister sagde, kun om et Par ganske enkelte Punkter, Debatten har drejet sig, idet man efter de Undersøgelser, jeg har foretaget af Forhandlingen der-ovre, i Virkeligheden har været enig om de